

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 1. září 2023
č. j. MSP-423/2023-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. P. V. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- spisový materiál Okresního soudu v Liberci, sp. zn. 2 T 112/2016

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněného P. V.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 1. 2023, č.j. 2 T 112/2016-389.

Napadené rozhodnutí

- 1 Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 1. 2023, č.j. 2 T 112/2016-389 rozhodl soud podle § 350 odst. 2,3 trestního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 trestního zákoníku o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel, který byl obviněnému P. V. uložen rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 11. 2016, č.j. 2 T 112/2016-60 v trvání tří let, a dle § 90 odst. 2 trestního zákoníku byla obviněnému stanovena zkušební doba pět let. Toto usnesení, proti kterému nebyla podána stížnost, nabylo právní moci dne ve výroku ad I. dne 31. 1. 2023 a ad II. dne 7. 2. 2023.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 2 Podle § 90 odst. 1, věta první, trestního zákoníku po výkonu poloviny trestu zákazu činnosti, zákazu držení a chovu zvířat, zákazu pobytu nebo zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce může soud podmíněně upustit od výkonu jeho zbytku, jestliže odsouzený v

době výkonu trestu způsobem svého života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba, anebo jestliže soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.

- 3 Podle § 90 odst. 2 trestního zákoníku při podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, zákazu držení a chovu zvířat, zákazu pobytu nebo zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce soud stanoví zkušební dobu až na pět let, nikoliv však na dobu kratší než zbytek trestu; zkušební doba počíná právní mocí rozhodnutí o tomto upuštění. Při podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel může soud uložit odsouzenému též povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče.
- 4 Podle § 350 odst. 2, věta první, trestního řádu o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti rozhoduje předseda senátu na návrh odsouzeného ve veřejném zasedání; zamítnout návrh pouze z důvodu, že dosud neuplynula lhůta stanovená v zákoně pro podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, může též předseda senátu mimo veřejné zasedání.
- 5 Podle § 350 odst. 3 trestního řádu rozhodnutí o tom, že se podmíněně upouští od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, může se souhlasem státního zástupce učinit předseda senátu mimo veřejné zasedání.
- 6 Podle § 350 odst. 4 trestního řádu na rozhodnutí o tom, zda se odsouzený, u něhož se podmíněně upustilo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, osvědčil, ponechá se podmíněně upuštění v platnosti nebo se zbytek trestu zákazu činnosti vykoná, se obdobně použije § 330.

Posouzení předmětné věci

- 7 Obviněnému byly postupně ukládány tresty zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to: rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 23. 11. 2015, sp. zn. 3 T 95/2015, který nabyl právní moci dne 22. 1. 2016, v trvání 2 let (výkon dne 22. 1. 2018), trestním příkazem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 25. 10. 2016, sp. zn. 7 T 173/2016, který nabyl právní moci dne 29. 11. 2016, v trvání 2,5 let (výkon 3. 1. 2023), rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 11. 2016, sp. zn. 2 T 112/2016, který nabyl právní moci dne 28. 3. 2017, v trvání 3 let a trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 13. 2. 2017, sp. zn. 2 T 17/2017, který nabyl právní moci dne 5. 4. 2017, v trvání 18 měsíců. Obviněný tyto tresty, které na sebe navazovaly, vykonával plynule za sebou. V celkovém součtu byl postižen trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 9 let. Aktuálně je konec trestu zákazu činnosti plánován na 3. 7. 2027 (byl proveden přepočít z důvodu doby, kterou obviněný strávil ve výkonu trestu odnětí svobody). V době vydání napadeného rozhodnutí obviněný vykonává trest zákazu činnosti v trvání 3 let, který mu uložil Okresní soud v Liberci ve věci sp. zn. 2 T 112/2016.
- 8 Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněného pod č. 33/2008 Sb. rozh. tr. *výkonem poloviny trestu zákaz činnosti se rozumí polovina doby, na kterou byl zákaz odsuzujícím rozhodnutím uložen. Mezi nově uloženým trestem a nevykonaným zbytkem trestu stejného druhu je tak úzký vztah, že např. minimální doba výkonu trestu odnětí svobody potřebná k podmíněnému propuštění se počítá ze součtu všech takto uložených trestů odnětí svobody (srov. č. 30/1974 Sb. rozh. tr.). Není důvodu postupovat jinak ani u trestu zákazu činnosti a zákazu pobytu, u nichž zákon připouští podmíněné upuštění od výkonu jejich zbytku. Proto i postupně uložené a dosud nevykonané tresty zákazu činnosti (za podmínky, že jde o zákaz téže činnosti) se při stanovení*

poloviny vykonané části pro potřebu rozhodnutí o podmíněném upuštění od výkonu zbytku tohoto druhu trestu sčítají (srov. č. 49/1976 Sb. rozh. tr.).

- 9 Na stejný judikát odkazuje Krajský soud v Praze v usnesení sp. zn. 10 To 91/2018 ze dne 13. 3. 2018, a konstatuje, že *z hlediska formální podmínky ust. § 90 odst. 1 tr. zákoníku se polovina výkonu trestů zákazu těžce činnosti odsouzenému postupně uložených a tímto plynule za sebou vykonávaných stanoví ze součtu jejich výměry, byť žádost odsouzeného byla podána až po výkonu dřívějšího trestu zákazu činnosti. Přezkoumávanému rozhodnutí pak vytýká, že z odůvodnění napadeného usnesení, kromě citace obecných východisek a příslušných ustanovení trestního zákoníku vztahující se k projednávané problematice, ovšem nelze zjistit, zda a případně jakým způsobem se okresní soud zabýval výše nastolenou otázkou výkonu postupně uložených trestů, spíše je možné dovodit, že řešil tuto otázku toliko ve vztahu k jím uloženému a aktuálně vykonávanému trestu zákazu činnosti a předchozí tresty zákazu činnosti vůbec nebral v potaz, což vedlo k tomu, že jednak nesprávně stanovil dobu výkonu poloviny trestu a jednak rozhodl o žádosti odsouzeného neúplně, neboť do výroku svého rozhodnutí nezahrnul všechny vykonávané tresty. Okresní soud se k této problematice v odůvodnění napadeného usnesení prakticky vůbec nevyjádřil.*
- 10 S ohledem na shora uvedené je možné konstatovat, že Okresní soud v Liberci postupoval v rozporu se zákonem, když se při rozhodování o žádosti o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti zabýval pouze aktuálně vykonávaným trestem uloženým Okresním soudem v Liberci pod sp. zn. 2 T 112/2016, aniž by reflektoval, že obviněný postupně vykonává více trestů zákazu totožné činnosti, které na sebe plynule navazují. Usnesením č.j. 2 T 112/2016-389 ze dne 31. 1. 2023 rozhodl o tom, že se podmíněně upouští pouze od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel z rozsudku Okresního soudu v Liberci sp. zn. 2 T 112/2016, aniž by ve výroku citoval další rozhodnutí, kterými byly obviněnému rovněž uloženy tresty zákazu totožné činnosti a které na sebe plynule navazovaly. Důsledkem tohoto pochybení je stav, že u obviněného bylo podmíněně upuštěno od zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel pouze ve vztahu k trestu uloženému rozsudkem Okresního soudu v Liberci sp. zn. 2 T 112/2016, v trvání 3 let. Ve vztahu k dalšímu navazujícímu trestu zákazu činnosti uloženému Okresním soudem ve Žďáru nad Sázavou od výkonu trestu zákazu činnosti podmíněně upuštěno nebylo a obviněnému tak tento trest stále běží. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž není patrné, zda vůbec a jak vzal soud do úvahy celkovou délku uložených trestů zákazu činnosti, které je třeba pro účely tohoto rozhodování považovat za trest jediný, a k jakému datu obviněný splnil podmínku výkonu poloviny trestu zákazu činnosti ve smyslu § 90 odst. 1 trestního zákoníku. V napadeném usnesení je rovněž chybně citován § 350 odst. 2 trestního řádu, a to ve znění, které pozbylo účinnosti ke 31. 12. 2021.
- 11 Napadeným usnesením byl porušen zákon v neprospěch obviněného, neboť v důsledku pochybení soudu bylo rozhodnuto o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti pouze částečně, a to ve vztahu k trestu uloženému Okresním soudem v Liberci ve věci sp. zn. 2 T 112/2016. Ve vztahu k dalšímu navazujícímu trestu zákazu činnosti uloženému Okresním soudem ve Žďáru nad Sázavou ve věci sp. zn. 2 T 17/2017 od výkonu trestu zákazu činnosti podmíněně upuštěno nebylo a obviněnému tak tento trest stále běží.
- 12 V případě, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

13 S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 5. 2023, č.j. 2 T 112/2016-389, který nabyl právní moci ve výroku ad I dne 31. 1. 2023 a ve výroku ad II. dne 7. 2. 2023, byl porušen zákon v neprospěch obviněného P. V. v ustanovení § 90 odst. 1 trestního zákoníku a v ustanovení § 350 odst. 3 trestního řádu;
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil pravomocné usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 5. 2023, č.j. 2 T 112/2016-389, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
- 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu.